

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 48Csp/8/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123408379
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radovan Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2024:6123408379.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok v konaní pred sudcom JUDr. Radovanom Hvizdošom, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: Q. X., narodený XX. N. XXXX, trvale bytom K.. V. XXXX/XX, XXX XX Y., t. č. na neznámom mieste, o zaplatenie 3.563,56 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 3.836,55 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.533,56 eura od 7. septembra 2023 do zaplatenia, to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica 29. septembra 2023, následne 31. januára 2024 postúpenou tunajšiemu súdu, sa žalobca domáhal zaplatenia istiny vo výške 3.533,56 eura, vyčíslený zmluvný úrok z istiny vo výške 269,50 eura, vyčíslený zákonný úrok z omeškania vo výške 3,49 eura, zákonný úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.533,56 eura od 7. septembra 2023 do zaplatenia a zmluvnú pokutu vo výške 30,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil voči žalovanému náhradu trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že 12.10.2017 uzatvoril žalobca so žalovaným Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 10000 EUR. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bol žalovaný povinný splatiť do 2.10.2025. V zmysle bodu 1.1. Zmluvy, sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy aj obchodné podmienky banky, a to Obchodné podmienky pre úvery občanom - Prima banka Slovensko, a.s. (ďalej len „OP“) a Všeobecné obchodné podmienky - Prima banka Slovensko, a.s. (ďalej len „VOP“), a teda niektoré z náležitostí, ktoré má v zmysle právnych predpisov zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, sú v samotnom texte zmluvy o úvere a ďalšie náležitosti sú v uvedených obchodných podmienkach. S poukazom na rozsudok Súdneho dvora EÚ sp.zn. C-42/15 zo dňa 09.11.2016 v obdobnej veci, zmluva nemusí byť vyhotovená ako jeden dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 smernice č. 48/2008/ES z 23.04.2008 musia byť vyhotovené písomne a musia byť neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. V zmluve je pritom uvedený riadny odkaz na VOP, pričom tento dokument bol žalovanému predložený. Žalobca rovnako poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018 v obdobnej veci, kde Najvyšší súd v rámci bodu 28.1 akceptoval uvedenie základných náležitostí zmluvy o úvere v rámci VOP a poznamenal, že zmluva o úvere nemusí byť uzatvorená v jedinom dokumente. Žalobca ako banka si s odbornou starostlivosťou preveril žalovaného ako žiadateľa o úver pred jeho poskytnutím ohľadom jeho schopnosti splácania úveru v zmysle § 7 ods.

1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Pri posudzovaní bonity žalovaného pritom banka brala do úvahy najmä: - údaje zo Spoločného registra bankových informácií a Nebankového registra klientskych informácií (SRBI/NRKI) - preverení záväzkov žiadateľa a ich splácania a následne - údaje poskytnuté samotným žalovaným v Žiadosti o poskytnutie úveru - údaje o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave žiadateľa a - kreditné a debetné obraty na bežnom účte klienta - v prípade klientov, pre ktorých banka dlhodobo vedie bežný účet, na základe čoho je schopná s odbornou starostlivosťou posúdiť ich bonitu. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti (prestal uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas), a preto žalobca na základe Výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 6.9.2023 v zmysle § 565 a § 53 ods. 9 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, v súlade s Úverovou zmluvou a Obchodnými podmienkami pre úvery občanom a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia Opakovaným upozornením zo dňa 4.7.2023 v znení: „Banka Vás upozorňuje, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy uplatní svoje právo vyplývajúce z § 565 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník. Banka vyhlási predčasnú splatnosť úveru a požiada Vás o zaplatenie celej pohľadávky vyplývajúcej z Úverovej zmluvy.“ Výzva na predčasné splatenie úveru a opakované upozornenie boli žalovanému doručené resp. sa dostali do sféry jeho dispozície. Žalovanému bol na základe Zmluvy poskytnutý úver vo výške 10000,00 EUR; do dňa zosplatenia uhradil žalovaný na istinu sumu 6466,44 EUR, na základe čoho dlžná istina ku dňu zosplatenia úveru predstavovala sumu 3533,56 EUR (poskytnutá suma 10000,00 EUR mínus splátky istiny spolu vo výške 6466,44 EUR = 3533,56 EUR). Žalovaný po zosplatení úveru do dňa podania žaloby neuskutočnil žiadnu úhradu. Úrok z omeškania ku dňu zosplatenia úveru predstavoval 3,49 EUR. Každá omeškaná dlžná splátka je odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti úročená aj úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. Žalobca si uplatňuje aj nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. z nezaplatennej istiny odo dňa nasledujúceho po zosplatení úveru do zaplatenia. Žalobca si uplatňuje tiež zmluvný úrok do konečnej splatnosti úveru a ide o úrok vo výške 269,50 EUR. Úrok bol vypočítaný nasledovne: celková čiastka úveru podľa zmluvy 13089,44 EUR - poskytnutá istina 10000,00 EUR - poplatok za poskytnutie úveru 500,00 EUR - poplatok za správu úverového účtu 0 EUR - úrok zaplatený žalovaným 2319,94 EUR = 269,50 EUR. Žalobca ohľadom nároku na zmluvný úrok odkazuje na: 1) uznesenie Najvyššieho súdu SR 5Cdo/42/2020 zo 16.6.2020 2) uznesenie Najvyššieho súdu SR 3Cdo/113/2019 z 29.6.2020 3) uznesenie Najvyššieho súdu SR 7Cdo/111/2019 z 23.7.2020 4) uznesenie Najvyššieho súdu SR 1Cdo/94/2019 z 18.8.2020 5) uznesenie Najvyššieho súdu SR 6Cdo/193/2018 z 28.8.2020 6) uznesenie Najvyššieho súdu SR 8Cdo/237/2019 z 26.8.2020 7) uznesenie Najvyššieho súdu SR 9Cdo/24/2019 z 29.9.2020 8) uznesenie Najvyššieho súdu SR 2Cdo/250/2019 z 30.9.2020 9) uznesenie Najvyššieho súdu SR 9Cdo/6/2021 zo dňa 24.2.2021 10) uznesenie Najvyššieho súdu SR 8Cdo/212/2020 zo dňa 24.2.2021 11) uznesenie Najvyššieho súdu SR 5Cdo/198/2019 zo dňa 28.9.2021 12) uznesenie Najvyššieho súdu SR 7Cdo/130/2021 zo dňa 29.9.2021 13) uznesenie Najvyššieho súdu SR 1Cdo/150/2021 zo dňa 27.10.2021 14) uznesenie Najvyššieho súdu SR 4Cdo/280/2021 zo dňa 24.11.2021 15) uznesenie Najvyššieho súdu SR 2Cdo/267/2020 zo dňa 27.10.2021 16) uznesenie Najvyššieho súdu SR 9Cdo/76/2021 zo dňa 29.11.2021 17) uznesenie Najvyššieho súdu SR 6Cdo/19/2019 zo dňa 25.11.2021 18) uznesenie Najvyššieho súdu SR 9Cdo/94/2021 zo dňa 22.2.2022 19) uznesenie Najvyššieho súdu SR 4Cdo/41/2022 zo dňa 24.3.2022 20) uznesenie Najvyššieho súdu SR 3Cdo/8/2021 zo dňa 23.2.2022 21) uznesenie Najvyššieho súdu SR 1Cdo/175/2020 zo dňa 13.7.2022 22) uznesenie Najvyššieho súdu SR 2Cdo/76/2020 zo dňa 18.8.2022 23) uznesenie Najvyššieho súdu SR 6Cdo/127/2020 zo dňa 29.9.2022 24) uznesenie Najvyššieho súdu SR 5Cdo/21/2021 zo dňa 30.11.2022 25) uznesenie Najvyššieho súdu SR 4Cdo/76/2021 zo dňa 26.1.2023 K vybraným rozhodnutiam bližšie: - uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16. júna 2020 č.k. 5Cdo/42/2020, najvyšší súd SR považoval dovolanie žalobcu za prípustné a dôvodné. Poukázal na skutočnosť, že otázka (ne)možnosti kumulácie zmluvných úrokov a úrokov z omeškania po zosplatení úverovej zmluvy, kde jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ, je predmetom dlhodobej diskusie odbornej verejnosti, nakoľko jednoznačné legislatívne riešenie, ktoré by sa výslovne k problematike vyjadriilo, absentuje. Z rozhodovacej praxe odvolacích súdov pretrvávajú nesúlad v riešení otázky možného priznania zmluvných úrokov po predčasnom zosplatení úveru, kedy sa vyprofilovali tri skupiny rozhodnutí. Jedna kategória rozhodnutí zmluvné úroky po zosplatení úveru neprípúšťa a priznáva len úroky z omeškania. Druhá skupina rozhodnutí kumuláciu zmluvne dohodnutých úrokov a úrokov z omeškania po predčasnom zosplatení úveru pripúšťa. Argumentuje zmluvnou autonómiou strán, kedy žiaden zákon výslovne nezakazuje dohodnúť úroky i za dobu, po ktorú bude istina dlžníkom skutočne užívaná do jej faktického vrátenia veriteľovi, teda i za dobu, v ktorej sa dlžník ocitne v omeškaní so splnením svojho záväzku. Tretia skupina rozhodnutí pripúšťa kumuláciu dohodnutých úrokov a úrokov z omeškania obmedzene, iba do výšky, akú by pri riadnom

plnení povinností žalovaný na dohodnutých úrokoch zaplatil. Vychádza z názoru, že aj po predčasnom zosplatnení úveru zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednaní, t. j. patrí v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo. Dovolací súd uviedol, že za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplatneniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania. Zosplatnenie je inštitút slúžiaci ochrane veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná, veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Rozdiel je len v tom, že pre omeškание k povinnosti platiť zmluvné úroky pristupuje povinnosť platiť úroky z omeškania. Inak povedané dlžníkovi zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednaní, t.j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo. Dovolací súd dospel k záveru, že žalobca má nárok na zaplatenie úroku aj po zosplatnení úveru a teda v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. - uznesenie Najvyššieho súdu SR z 29. júna 2020 č.k. 3Cdo/113/2019, v ktorom poukázal na vyššie uvedené Uznesenie najvyššieho súdu zo 16. júna 2020 sp. zn. 5Cdo/42/2020, ktorého vydaním sa zmenil stav dovedy nevyriešenej nastolenej právnej otázky. So záverom, že veriteľovi predčasne zosplatneného úveru patria úroky z istiny do doby dojednanej v úverovej zmluve ako doby riadneho splatenia celého úveru i s príslušenstvom, sa stotožňuje i senát 3 Cdo najvyššieho súdu, ktorý dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je nielen prípustné, ale tiež dôvodné. Najvyšší súd ďalej v predmetnom uznesení v súvislosti s predmetnou právnou 6/8 otázkou poukázal na rozsudok Súdného dvora Európskej únie zo 7. augusta 2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17, v ktorom sa uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankcionovať nesplnenie svojej povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinnosti a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej zaplatenia. Aj z týchto záverov podľa dovolacieho súdu vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania (por. tiež 6 Cdo 113/2018). Z dôvodu omeškania žalovaného s úhradou splátok úveru si žalobca v súlade s čl. 1. bod 1.2 Zmluvy uplatňuje zmluvnú pokutu za omeškание splátky vo výške 15 Eur a zmluvnú pokutu za omeškание splátky po upozornení vo výške 15 Eur, t.j. spolu 30 Eur. Porušenie zmluvnej povinnosti spočíva v neuhradení mesačných splátok úveru žalovaným riadne a včas.

3. Žalovaný sa v priebehu konania k žalobe nevyjadril, nárok žalobcu nespochybnil. Vzhľadom na procesnú pasivitu žalovaného považoval súd skutočnosti uvedené v žalobe žalobcom za nesporné.

4. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi obsahnutými v spise a zistil skutkový stav korešpondujúci so skutkovými tvrdeniami obsahnutými v žalobe (bod 2.). Súd mal za preukázané, že žalobca a žalovaný uzavreli 12. októbra 2017 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 449730 (č. l. 18-19), ktorej predmetom bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru vo výške 10.000,- eur, s počtom splátok 96, s ročnou úrokovou sadzbou 10,90%, výškou mesačnej splátky 131,14 eura, RPMN 7,65% a celkovou čiastkou splatnej spotrebiteľom 13.089,44 eura. Mesačnú splátku mal žalovaný uhradiť 2. deň v mesiaci. Pre prípad omeškania s úhradou splátky bola dojednaná zmluvná pokuta vo výške 15,- eur.

5. Z výpisu čerpania, splátok a úhrad (platobná história, č. l. 29-30) má súd za preukázané, že žalovaný sa dostala do omeškania s úhradami viac ako troch splátok. Žalovaný celkovo uhradil 8.786,38 eura. Žalobca následne v súlade s úverovými podmienkami pristúpil k zosplatneniu úverovej zmluvy.

6. Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

7. Podľa ustanovenia § 499 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

8. Podľa ustanovenia § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

9. Podľa § 1 ods. 3 písm. I zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

10. Podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

11. Podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

12. Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

13. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

14. Na základe výsledkov dokazovania dospel súd k záveru, že návrh žalobcu je v časti zaplatenia istiny 3.533,56 eura, zmluvného úroku kapitalizovaného na sumu 269,50 eura, vyčísleného zákonného úroku z omeškania vo výške 3,49 eura, zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.533,56 eura od 7. septembra 2023 do zaplatenia a zmluvnej pokuty vo výške 30,- eur dôvodný. Z vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne za preukázané, že žalobca a žalovaný uzavreli úverovú zmluvu, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažné plnenie a žalovaný sa zaviazala vrátiť žalobcovi poskytnuté peňažné prostriedky. Žalovaný si svoju povinnosť zo zmluvy o úvere nesplnil, keďže záväzok splácať poskytnutý úver neplnil riadne a včas a z toho dôvodu žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

15. Vzhľadom na uvedené skutočnosti uložil súd žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.836,55 eura, ktorá pozostávala z istiny 3.533,56 eura, zmluvného úroku kapitalizovaného na sumu 269,50 eura, vyčísleného zákonného úroku z omeškania vo výške 3,49 eura a poplatkov/zmluvnej pokuty vo výške 30,- eur. Žalobca žiadal priznať úroky z omeškania v súlade s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z., a preto súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.533,56 eura od 7. septembra 2023 do zaplatenia (t. j. od dňa nasledujúceho po vyhlásení predčasnej splatnosti Úveru do zaplatenia) do zaplatenia. (výrok I.)

16. Osobitné súd dodáva, že zmluvu skúmal z pohľadu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere obsiahnutých v ustanovení § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom nezistil také nedostatky, ktoré by mali za následok dôsledky obsiahnuté v ustanovení § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch.

17. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

18. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd vychádzal z § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP a žalobcovi priznal plný nárok na náhradu trov konania vzhľadom na plný úspech vo veci. (výrok II.) Po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne o výške náhrady trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Pezinok, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.